

UDZIELANIE WIATYKU POZA MSZĄ ŚW.

124. Kapłan powinien delikatnie zapytać, czy chory chce się spowiadać. W takim wypadku powinien wysłuchać spowiedzi chorego, w miarę możliwości jeszcze przed udzieleniem Wiatyku. Jeżeli sakramentalna spowiedź chorego ma się odbyć podczas udzielania Wiatyku, kapłan powinien jej wysłuchać na początku obrzędu. Jeżeli w czasie obrzędu nie ma spowiedzi albo inni obecni chcą przystąpić do Komunii św., dobrze jest w odpowiedniej chwili odprawić akt pokuty.

OBRZĘDY WSTĘPNE

125. Kapłan ubrany w szaty liturgiczne podchodzi do chorego i pozdrawia go oraz tych, którzy go otaczają. Może użyć podanych niżej formuł albo formuł pozdrowienia używanych we Mszy św.

K. Pokój temu domowi i wszystkim jego mieszkańcom.
W. *I z duchem twoim.*

Albo:

K. Pokój Pański niech będzie z wami (z tobą).
W. *I z duchem twoim.*

126. Następnie kapłan składa Najświętszy Sakrament na stole i aduruje Go razem z obecnymi w ciszy albo odmawiając odpowiednią modlitwę, np.:

O święta Uczto,
na której przyjmujemy Chrystusa,
odnawiamy pamięć Jego męki,
duszę napełniamy łaską
i otrzymujemy zadatek przyszłej chwały.

Albo:

Wielbię Ciebie w każdym momencie,
o żywy Chlebie nasz, w tym Sakramencie.

Można zaśpiewać zwrotkę pieśni eucharystycznej.

127. Następnie, zależnie od okoliczności, kapłan kropi chorego i pokój święconą wodą wypowiadając następujące słowa:

Niech ta woda przypomni nam przyjęty chrzest i naszą przynależność do Chrystusa, który nas odkupił przez swoją mękę i zmartwychwstanie.

128. Kapłan zwraca się do obecnych z następującym pouczeniem. Może je lepiej dostosować do sytuacji chorego.

Drodzy bracia i siostry, nasz Zbawiciel, Jezus Chrystus, zanim odszedł z tego świata do Ojca, zostawił nam Sakrament swojego Ciała i Krwi. W godzinie naszego przejścia z tego życia do Boga otrzymujemy Ciało i Krew Chrystusa jako pokarm na drogę i zadatek zmartwychwstania. Zjednoczeni w miłości z naszym bratem (naszą siostrą) módlmy się za niego (nią).

129. Jeśli trzeba, kapłan słucha sakramentalnej spowiedzi chorego. W wypadku konieczności może to być spowiedź ogólna.

130. Jeśli w czasie obrzędu nie ma sakramentalnej spowiedzi chorego albo również inni mają przyjąć Komunię św., kapłan wzywa chorego i obecnych do wzbudzenia żalu za grzechy:

Uznajmy, że jesteśmy grzeszni, abyśmy mogli godnie uczestniczyć w obrzędzie Komunii św.

Następuje krótkie milczenie. Wszyscy razem odmawiają spowiedź powszechną:

Spowiadam się Bogu wszechmogącemu i wam, bracia (i siostry), że bardzo zgrzeszyłem myślą, mową, uczynkiem i zaniedbaniem;

i uderzając się w piersi mówią:

moja wina, moja wina, moja bardzo wielka wina.

Przeto błagam Najświętszą Maryję, zawsze Dziewicę, wszystkich Aniołów i Świętych i was, bracia (i siostry) o modlitwę za mnie do Pana, Boga naszego.

Albo:

K. Zmiłuj się nad nami, Panie.

W. *Bo zgrzeszyliśmy przeciw Tobie.*

K. Okaż nam, Panie, miłosierdzie swoje.

W. *I daj nam swoje zbawienie.*

Albo:

Kapłan lub ktoś inny z obecnych wypowiada następujące lub podobne wezwania:

K. Panie, który przez tajemnicę swojej śmierci i zmartwychwstania dokonałeś naszego zbawienia, zmiłuj się nad nami.

W. *Zmiłuj się nad nami.*

K. Chryste, który przez nasze cierpienia odnawiasz cudowne dzieła swojej męki, zmiłuj się nad nami.

W. *Zmiłuj się nad nami.*

K. Panie, który przez przyjęcie Twojego Ciała czynisz nas uczestnikami swojej ofiary paschalnej, zmiłuj się nad nami.

W. *Zmiłuj się nad nami.*

K. Niech się zmiłuje nad nami Bóg wszechmogący i odpuściwszy nam grzechy, doprowadzi nas do życia wiecznego.

W. *Amen.*

ODPUST ZUPEŁNY

132. Po sakramentalnym rozgrzeszeniu lub po akcie pokuty kapłan może udzielić choremu odpustu zupełnego na godzinę śmierci. Udzielenie odpustu należy poprzedzić krótkim wyjaśnieniem.

Władzą otrzymaną od Stolicy Apostolskiej udzielam ci odpustu zupełnego i przebaczenia wszystkich twoich grzechów, w imię Ojca i Syna, + i Ducha Świętego.

W. **Amen.**

Albo:

Przez najświętsze tajemnice naszego odkupienia niech Bóg wszechmogący przebaczy ci wszystkie kary w teraźniejszym i przyszłym życiu, niech ci otworzy bramy niebios i doprowadzi cię do radości wiecznej.

W. Amen.

CZYTANIE SŁOWA BOŻEGO

133. Następnie, zależnie od okoliczności, ktoś z obecnych lub sam kapłan może odczytać tekst Pisma św., np.:

J 6, 54—55:

Kto spożywa moje Ciało i pije moją Krew, ma życie wieczne, a Ja go wskreszę w dniu ostatecznym. Ciało moje jest prawdziwym pokarmem, a Krew moja jest prawdziwym napojem.

J 6,54—59:

Kto spożywa moje Ciało i pije moją Krew, ma życie wieczne, a Ja go wskreszę w dniu ostatecznym. Ciało moje jest prawdziwym pokarmem, a Krew moja jest prawdziwym napojem. Kto spożywa moje Ciało i Krew moją pije, trwa we Mnie, a Ja w nim. Jak Mnie posłał żyjący Ojciec, tak i ten, kto Mnie spożywa, będzie żył przeze Mnie. To jest chleb który jedli wasi przodkowie, a poumierali. Kto spożywa ten chleb, będzie żył na wieki.

J 14,6

Ja jestem drogą i prawdą, i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej, jak tylko przeze Mnie.

J 14,23

Jeżeli Mnie kto miłuje, będzie zachowywał moją naukę, a Ojciec mój umiłuje go i przyjdziemy do niego, i będziemy w nim przebywać.

J 15,4

Wy trwajcie we Mnie, a Ja będę trwał w was. Podobnie jak latorośl nie może przynosić owocu sama z siebie, o ile nie trwa w winnym krzewie, tak samo i wyr jeżeli we Mnie trwać nie będziecie.

1 Kor 11,26

Ilekoć spożywacie ten chleb albo pijecie z tego kielicha, śmierć Pańską głosicie, aż przyjdzie.

ODNOWIENIE CHRZCIELNEGO WYZNANIA WIARY

134. Wypada, aby chory, zanim przyjmie Wiatyk, odnowił chrzcielne wyznanie wiary. Kapłan powinien je poprzedzić krótkim wprowadzeniem, np.:

Bracie (Siostro), w ważnych chwilach naszego życia odnawiamy wiarę, która nas łączy z Bogiem od naszego chrztu. Aby wyznać wiarę, odpowiadaj na moje pytania.

Czy wierzysz w Boga Ojca wszechmogącego, Stworzyciela nieba i ziemi?

Chory: *Wierzę.*

Czy wierzysz w Jezusa Chrystusa, Jego Syna, Pana naszego, narodzonego z Maryi Dziewicy, umęczonego i pogrzebanego, który powstał z martwych i zasiada po prawicy Ojca?

Chory: *Wierzę.*

Czy wierzysz w Ducha Świętego, święty Kościół powszechny, Świętych obcowanie, grzechów odpuszczenie, zmartwychwstanie ciała i życie wieczne?

Chory: *Wierzę.*

LITANIA ZA CHOREGO

135. Jeżeli stan chorego na to pozwala, odmawia się krótką litanię. Na wezwania odpowiada chory w miarę swoich sił oraz obecni. Można się posłużyć podanymi wezwaniami lub podobnymi.

Zjednoczeni we wspólnocie Kościoła wzywajmy Jezusa Chrystusa i wołajmy do Niego: Chryste, wysłuchaj nas.

W. *Chryste, wysłuchaj nas.*

Panie Jezu, Ty umiłowałeś nas do końca i wydałeś się na śmierć, aby dać nam życie, błagamy Cię za naszego brata (naszą siostrę).

W. *Chryste, wysłuchaj nas.*

Panie, Ty powiedziałeś: „Kto pożywa moje Ciało i pije moją Krew, ma życie wieczne”, błagamy Cię za naszego brata (naszą siostrę).

W. *Chryste, wysłuchaj nas.*

Panie, Ty zapraszasz nas na ucztę w niebie, na której nie będzie już więcej ani bólu, ani żałoby, ani smutku, ani rozłąki, błagamy Cię za naszego brata (naszą siostrę).

W. *Chryste, wysłuchaj nas.*

WIATYK

136. Kapłan wprowadza do Modlitwy Pańskiej tymi lub podobnymi słowami:

Módlmy się wspólnie do Boga, jak nas nauczył nasz Zbawiciel, Jezus Chrystus.

Wszyscy razem mówią:

Ojcze nasz.

137. Kapłan ukazuje Najświętszy Sakrament i mówi:

Oto Baranek Boży, który gładzi grzechy świata.
Błogosławieni, którzy zostali wezwani na Jego ucztę.

Chory, jeśli może i inni mający przyjąć Komunię św., mówią:

Panie, nie jestem godzien, abyś przyszedł do mnie, ale powiedz tylko słowo, a będzie uzdrowiona dusza moja.

138. Kapłan podchodzi do chorego i ukazując mu Najświętszy Sakrament mówi:

Ciało Chrystusa (lub: Krew Chrystusa).

Chory: **Amen.**

Natychmiast kapłan dodaje:

Niech Chrystus Cię strzeże i zaprowadzi do życia wiecznego.

Chory: **Amen.**

Obecni; którzy pragną przyjąć Komunię św. przyjmują Najświętszy Sakrament w zwykły sposób.

139. Po rozdzieleniu Komunii św. kapłan dokonuje puryfikacji. Stosownie do okoliczności można przez chwilę zachować święte milczenie.

OBRZĘDY KOŃCOWE

140. Kapłan odmawia końcową modlitwę:

Módlmy się

Boże, Twój Syn jest dla nas drogą, prawdą i życiem, wejrzyj litościwie na swojego sługę N., który (swoją służebnicę N., która) ufa Twoim obietnicom, i spraw, aby pokrzepiony (a) Ciałem i Krwią Twojego Syna, w pokoju przeszedł (przeszła) do Twojego królestwa. Przez Chrystusa, Pana naszego. **Amen.**

Albo:

Boże, Ty dla swoich wiernych jesteś wiecznym zbawieniem, spraw, aby Twój sługa N, pokrzepiony (Twoja służebnica N. Pokrzepiona) Ciałem i Krwią Twojego Syna, przeszedł (przeszła) bezpiecznie do królestwa światłości i życia. Przez Chrystusa, Pana naszego. **Amen.**

BŁOGOSŁAWIENSTWO

141. Kapłan błogosławi chorego i obecnych:

Niech was błogosławi Bóg wszechmogący, Ojciec i Syn, + i Duch Święty.

W. **Amen.**

Jeżeli pozostał jeszcze Najświętszy Sakrament, kapłan może pobłogosławić Nim chorego, czyniąc znak krzyża.

Na końcu kapłan i obecni mogą przekazać choremu znak pokoju.